

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 400

гр. Стара Загора, 17.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно частно гражданско дело № 20265500500178 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 ГПК, вр. чл. 413, ал. 1 ГПК.

Образувано е по въззивна частна жалба на длъжника „У.Е.У.“ Лтд, чрез клона си „У.Е.У. ЦРТ - клон Б.“ КЧТ, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. зона Л. С., сграда ИВТ, срещу заповед под № 238/28.01.2026г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 261/2026г. на Районен съд - К., в частта за разноските, представляващи адвокатско възнаграждение.

В жалбата се твърди, че определеното от заповедния съд адвокатското възнаграждение за подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в размер на 400 евро се явява прекомерно в сравнение с фактическата и правна сложност на делото и процесуалните действия, които пълномощникът на заявителя е извършил в заповедното производство. В тази връзка в жалбата са изложени подробни съображения, като е направено искане за намаляване на адвокатското възнаграждение до сумата от 102,26 евро. В жалбата се съдържа претенция за сторените в настоящото производство съдебни разноски.

Окръжен съд - Стара Загора, след като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите в частната жалба, намира за установено следното:

Частната жалба е подадена срок от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, за който изрично в чл. 413, ал. 1, in fine ГПК е предвидено, че подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството по ч. гр. д. с № 261/2026г. на Районен съд - К. е образувано по подадено от М. С. С., ЕГН *****, заявление по чл. 410

ГПК за издаване на заповед за изпълнение срещу длъжника „У.Е.У. Цтр.“, чрез клона си „У.Е.У. Цтр. - клон Б.“ КЧТ, ЕИК *****, за сумата от 400 евро /782,33 лева/ - обезщетение по чл. 7, т. 1, буква „б“, от Регламент (ЕО) № 261/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. за закъснение на процесния полет с над 3 часа, във връзка с договор за въздушен превоз, изпълняван с редовен полет № W64345, предвиден за изпълнение по разписание на 31.12.2024г. ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението в съда – 22.01.2026г., до изплащане на вземането. Със заявлението е направено искане за присъждане на разноските по делото, както и за адвокатско възнаграждение.

От доказателствата по делото се установява, че заявителят М. С. С. е представил договор за правна защита и съдействие от 26.11.2025 г., сключен с адв. Ц. И. П. - И., с предмет изготвяне на заявление за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410 ГПК и процесуално представителство по делото.

Със заповед № 238/28.01.2026г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, районният съд е уважил заявлението, като е присъдил в полза на заявителя разноските по делото в размер на 21,25 евро - държавна такса и 400 евро - адвокатско възнаграждение.

Заповедта за изпълнение е правилна в обжалваната част.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Съобразно постановките на решение на СЕС от 25.01.2024 г., постановено по дело С-438/22 г., при определяне размера на подлежащите на възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение на страната, в чиято полза е разрешен спорът, и при приложение на разпоредбата на чл. 38 ЗАдв., съдът не е обвързан от размерите на възнагражденията, посочени в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Настоящият съдебен състав счита, че процесното производство не разкрива висока фактическа и правна сложност. Това е така, доколкото се касае за заповедно производство по чл. 410 ГПК, в рамките на което не се провежда доказване на заявените претенции, не се провеждат съдебни заседания, а заповедта се издава въз основа на наведените от заявителя твърдения. Не са налице и усложнения в развитието на производството, като същото не се характеризира с висока фактическа и правна сложност с оглед предмета на делото. В случая се претендира обезщетение във връзка със закъснял полет, по който въпрос е налице подробна правна уредба - Регламент /ЕО/ № 261/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета, както константна и безпротиворечива съдебна практика на съдилищата.

С оглед на тези съображения, присъденият със заповедта за изпълнение адвокатски хонорар от 400 евро не се явява прекомерен, а е справедлив и

адекватен на осъществената правна помощ. Присъждането на по-ниско от това възнаграждение, в каквато насока са съображенията на длъжника, се явява непропорционално и неадекватно с оглед положения от адвоката труд.

Предвид изложеното, настоящият въззивен състав намира, че частната жалба е неоснователна, а издадената заповед за изпълнение следва да бъде потвърдена в частта за разноските.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА заповед № 238/28.01.2026г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 261/2026г. по описа на Районен съд - К., в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____